

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **J. K.**, zastoupeného JUDr. I. K., obecnou zmocněnkyní, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 10.1.2012 č.j. X, o **invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) rozhodnutím ze dne 10.1.2012 č.j. X rozhodla, že námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 21.9.2011 č. X se zamítají a toto rozhodnutí se potvrzuje.

Proti tomuto rozhodnutí ze dne 10.1.2012 podal žalobce včas žalobu, v níž nesouhlasil se závěry žalované obsaženými v tomto rozhodnutí. Zdůrazňoval, že žalovaná nesprávně zjistila skutkový stav ve věci. V doplnění žaloby podrobně popsal průběh svého zdravotního postižení a uváděl, že je zvažováno operační řešení. Navrhoval, aby rozhodnutí bylo zrušeno a aby mu byl invalidní důchod nadále poskytován.

Krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 21.9.2011 odňala žalobci invalidní důchod dle ust. § 56 odst. 1 písm. a/ zák. č. 155/1995 Sb., a to od 22.10.2011. V odůvodnění mimo jiné uvedla, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku ze dne 7.9.2011 již žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30%.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby s odkazem na závěr posudku posudkové komise MPSV ČR Ostrava, který byl v průběhu řízení vypracován.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10.1.2012, dále rozhodnutím žalované ze dne 21.9.2011, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) v Ostravě ze dne 3.8.2012, obsahem dávkového spisu, posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z výše citovaného posudku posudkové komise MPSV ČR, jakož i připojeného posudkového a dávkového spisu žalobce, vzal krajský soud v daném případě za prokázáno, že v průběhu řízení na Okresní správě sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku při kontrolní lékařské prohlídce dne 7.9.2011 byl žalobce posouzen jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, avšak pokles jeho pracovní schopnosti byl ohodnocen již pouze 30%. Na základě tohoto pak vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 21.9.2011, jímž žalobci invalidní důchod ode dne 22.10.2011 odňala.

V podaných námitkách proti rozhodnutí z 21.9.2011 žalobce zejména poukazoval na to, že jeho zdravotní stav je nadále špatný a nedovoluje mu vykonávat pracovní činnost.

Dle posudku o invaliditě ze dne 23.11.2011 vypracovaného ČSSZ – lékařskou posudkovou službu, pracoviště pro námitkové řízení, byl žalobce posouzen jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti tedy pro zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položka 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na 20%. Vzhledem k dalšímu postižení žalobce byla potom zvýšena dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 5%, na celkových 25% poklesu pracovního potenciálu.

Žalovaná proto námitky žalobce zamítla nyní přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 10.1.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jednalo o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise

MPSV ČR Ostrava. Z posudku této komise ze dne 3.8.2012 krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace obsažené v posudkovém spisu žalobce, a dále ze zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. J. S. Měla taktéž k dispozici nálezy neurologů, neurochirurgů, ortopedů, MR páteře a z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ ve Frýdku-Místku. Komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronický bolestivý syndrom páteřový víceetážový při degenerativních změnách na páteři, t.č. maximum potíží z oblasti krční páteře, stav po operaci výhřezu ploténky L5/S1 vlevo s intermitentní iritací kořene S1 vlevo, s lehkou dysfunkcí C a L páteře, bez paréz, svalových atrofií, bez výpadové kořenové symptomatologie na horních i dolních končetinách. Funkční poruchu hodnotí posudková komise jako lehkou. Není jednoznačná korelace mezi subjektivními potížemi a nálezy paraklinických vyšetření, navíc jde o značné chyby v popisech a údajích některých lékařů, které ale nemají vliv posudkový závěr. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je artróza AC skloubení vlevo, bez funkčního postižení, migrenózní bolesti hlavy a nadváha – uvedená onemocnění však významně neovlivňují pracovní potenciál žalobce limitovaný onemocněním páteře. Pracovně je omezen pro práce přetěžující páteř, pro vynucené polohy, zvedání břemen, nepříznivé klimatické podmínky. Je schopen využít získané kvalifikace při výkonu technicko-organizačně-administrativních zaměstnání bez omezení, tedy i zaměstnání dosavadního (celník-logistik). Posudková komise neshledává důvod k navýšení procentní míry nad horní hranici uvedené položky. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1 písm. b/ přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 20 %. Od doby uznání invalidity žalobce došlo k dohojení pooperačních změn a stabilizaci zdravotního stavu. Posudková komise uzavřela, že žalobce od 22.10.2011 již není invalidní v žádném stupni.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy k datu 10.1.2012.

Dle ust. § 38 zák. č. 155/95 Sb. v platném znění pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Dle ust. § 39 téhož zákona odst. 1 pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Dle odst. 3 pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Dle odst. 5 se za zdravotní postižení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odst. 6 za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odst. 7 je pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle odst. 8 procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k 10.1.2012 přestal být invalidní, neboť u něj nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35%. Dle posudku o invaliditě vypracovaného Okresní správou sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku ze dne 7.9.2011, jakož i dle posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ dne 23.11.2011 a zejména dle posudku PK MPSV ČR v Ostravě dne 3.8.2012 pokles jeho pracovního potenciálu již nedosáhl 35 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková

komise MPSV ČR posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení posudkového lékaře a odborného lékaře-neurologa, tedy lékaře z oboru do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Rozhodující příčinou poklesu pracovního potenciálu u žalobce byl chronický bolestivý syndrom páteřový, víceetážový při degenerativních změnách na páteři (stav po operaci výhřezu ploténky L5/S1 vlevo), bez paréz svalových atrofií a bez výpadové symptomatologie na horních i dolních končetinách.

Krajský soud shodně se závěrem posudku PK MPSV ČR v Ostravě uzavírá, že k datu vydání rozhodnutí přestal být žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., když pokles pracovní schopnosti dosahoval pouze 20%. a invalidní důchod mu již od 22.10.2011 nenáležel.

K námitkám zástupkyně žalobce vznesených písemně, a rovněž u ústního jednání soudu dne 8.10.2012, o závažnosti zdravotního stavu a jeho zhoršování i bagatelizování dalších nálezů odborníka soud uvádí, že bylo nutno postupovat v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního.

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná ČSSZ toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 8. října 2012

JUDr. Miroslava Ježoviczová
- samosoudkyně -